Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14437/2025
07.11.2025. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Миљуш, председника већа, Јасминке Обућина и Татјане Ђурица, чланова већа, у парници тужиоца Основно јавно тужилаштво у Горњем Милановцу, против туженог АА из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Мирослав Р. Дмитровић, адвокат у ..., ради заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 202/25 од 02.07.2025. године, у седници одржаној 07.11.2025. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 202/25 од 02.07.2025. године, као неоснована.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Горњем Милановцу П2 65/24 од 10.03.2025. године забрањено је туженом да на било који начин даље узнемирава чланове породице-супругу ББ и наложено му је да се уздржава од сваког дрског, безобзирног и злонамерног понашања којим угрожава телесни интегритет, душевно здравље и спокојство чланова породице, почевши од дана доношења ове мере. Трајање мере одређено је на период од годину дана, уз могућност продужења све док не престану разлози због којих је одређена. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 202/25 од 02.07.2025. године одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда Основног суда у Горњем Милановцу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио дозвољену и благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права изричито, а из навода жалбе произлази да је ревизија изјављена и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Испитујући другостепену пресуду, у границама ревизијских навода, у смислу одредбе члана 408. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија туженог неоснована.

У поступку доношења правноснажне пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Без утицаја су наводи ревидента којима указује на битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. тачка 12. Закона о парничном поступку јер се ревизија не може изјавити због наведене битне повреде, нарочито имајући у виду да ревидент указује да је наведена битна повреда учињена у првостепеној пресуди, о којој се не одлучује о ревизијском поступку.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени АА био је у браку са ББ од 2004. године до 31.12.2023. године, када је брачна заједница фактички прекинута. Тужени и његова сада бивша супруга имају троје деце рођене 2005., 2007. и 2014. године. Дана 31.12.2023. године сада бивша супруга туженог, ББ, напустила је заједницу и отишла да живи сама у изнајмљеном стану. Тужени и даље живи са децом у породичној кући у ... . Брак туженог и његове бивше супруге разведен је у току трајања овог поступка, дана 07.10.2024. године. Туженом су изречене две хитне мере којима му је забрањено да контактира жртву насиља, тадашњу супругу. Прва хитна мера изречена је туженом због догађаја који се десио 31.12.2023. године када је дошао на радно место тадашње супруге у алкохолисаном стању, са 2,91 промила алкохола у крви, и супругу узнемиравао и вређао. Том приликом је надлежни полицијски службеник изрекао туженом наведену хитну меру, која је решењем Основног суда у Горњем Милановцу продужена за још 30 дана. По новој пријави супруге туженог дана 16.03.2024. године, од стране надлежног полицијског службеника је дана 17.03.2024. године туженом изречена нова хитна мера из разлога што је супругу, са којом је у том моменту фактичка заједница живота била прекинута, позивао више пута у току ноћи 15/16.03.2024. године и слао јој поруке у алкохолисаном стању, инсистирајући да се виде и да му се врати. И наведена хитна мера је продужена за још 30 дана решењем Основног суда у Горњем Милановцу.

Центар за социјални рад Горњи Милановац је надлежном тужилаштву доставио извештај дана 17.01.2024. године, у ком је констатовано да постоји ризик од насиља у породици од стране туженог, док је у извештају Центра од 04.03.2024. године констатовано да постоји низак ризик од насиља у породици. Оба извештаја дата су пре изрицања друге хитне мере туженом поводом пријаве ББ од 16.03.2024. године. Како је након изрицања хитне мере туженом уследила нова пријава за насиље од стране тадашње супруге туженог, Центар за социјални рад је у свом допунском извештају од 18.04.2024. године навео да постоји ризик од насиља у породици управо из разлога што је уследила нова пријава за насиље у породици од стране супруге туженог. Исто мишљење изнето је и у налазу Центра од 13.01.2025. године, сачињеном у току поступка. Такође је наведено да је код супруге туженог присутан страх од туженог, да је у току спор око старатељства над децом, да тужени конзумира алкохол и да су то све фактори који појачавају ризик од понављања насиља у породици и оправдавају изрицање мере заштите од насиља у породици. Тужбу за одређивање мере заштите од насиља у породици у конкретном случају поднео је јавни тужилац.

Нижестепени судови су применом одредби члана 197. и 198. Породичног закона („Службени гласник РС“ бр. 18/2005, 82/2011, 6/2015) закључили да је тужени извршио насиље у породици над другим чланом породице, својом тадашњом супругом ББ, те да

је оправдано изрећи му једну од предвиђених мера заштите од насиља у породици у виду забране даљег узнемиравања члана породице, у трајању од годину дана. Судови су понашање туженог окарактерисали као понашање које је угрозило душевно здравље и спокојство његове тадашње супруге, што у смислу одредбе члана 197. став 1. Породичног закона представља насиље у породици. Из тог разлога туженом је изречена мера заштите од насиља у породици, уз указивање другостепеног суда на њен, између осталог, и превентивни карактер како би се извршилац насиља уздржао од сваког понашања које би код жртве насиља могло да изазове страх или осећај угрожености. Таква одлука заснована је на утврђеним чињеницама да је сада бивша супруга туженог у два наврата пријавила туженог за насиље у породици, да су му два пута изречене хитне мере забране контактирања жртве насиља, да је тужени након што му је први пут изречена хитна мера поновио узнемиравање супруге, те да је у извештају Центра за социјални рад Горњи Милановац, датом и у току поступка, констатовано да постоји ризик од насиља у породици након истека претходно изречене хитне мере.

Једна од предвиђених мера заштите од насиља у породици, у смислу одредбе члана 198. став 2. тачка 5. Породичног закона, јесте забрана даљег узнемиравања члана породице. Насиљем у породици сматра се свако понашање којим један члан породице угрожава телесни интегритет, душевно здравље или спокојство другог члана породице (члан 197. став 1. Породичног закона). Ставом 2. исте одредбе наведено је шта се нарочито сматра насиљем у породици. Под тачком 6. предвиђено да се насиљем у породици нарочито сматра вређање, као и свако друго дрско, безобзирно и злонамерно понашање. Имајући у виду дефиницију насиља у породици дату у одредби члана 197. члан 1. Породичног закона неоснован је ревизијски навод туженог да из изведених доказа произлази да до насиља у породици није дошло, нити је учињена вероватним опасност од истог. Под насиљем у породици се сматра вређање и свако друго дрско, безобзирно и злонамерно понашање према другом члану породице. Туженом је од стране надлежног полицијског службеника у два наврата изрицана хитна мера забране контактирања и приласка жртви насиља, на основу пријава за насиље од стране тадашње супруге. У налазу Центра за социјални рад, чије мишљење је првостепени суд затражио у складу са одредбом члана 286. Породичног закона, констатовано је да је код ББ присутан страх од туженог, нарочито када је у алкохолисаном стању, да је за време трајања заједнице трпела физичко насиље, да је спорно старатељство над малолетном децом, те да су то све фактори који појачавају ризик од понављања насиља у породици.

Врховни суд налази да су нижестепени судови правилно такво понашање туженог квалификовали као насиље у породици и изрекли му једну од предвиђених мера заштита од насиља у породици у складу са одредбама члана 197. и 198. Породичног закона. Неосновано ревидент указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, наводима да је било потребно саслушати представника Центра за социјални рад на околност промене мишљења у извештајима Центра с обзиром да је у првом извештају констатовано да је низак ризик од насиља у породици, док је у извештају од 18.04.2024. гоидне и налазу датом у току поступка наведено да је присутан ризик од насиља у породици. Промена у извештају Центра за социјални рад објашњена је у другостепеној одлуци, односно у налазу и мишљењу Центра од 13.01.2025. године, где је образложено да је тужени, након што му је изречена хитна мера због унзнемиравања супруге, поновио узнемиравање и уследила је нова пријава за насиље и изрицање нове хитне мере. Стога је Центар за социјални рад у новом

извештају закључио да ризик од насиља у породици постоји, образложивши своје мишљење. У погледу саме мере која је изречена и времена њеног трајања, суд је у смислу одредбе члана 287. став 2. Породичног закона имао слободу да одреди сваку меру заштите од насиља у породици за коју оцени да се њоме постиже најбоља заштита. Суд има и дискрециоио овлашћење да процени колико изречена мера заштите од насиља у породици треба да траје, уз ограничење предвиђено одредбом члана 198. став 3. Породичног закона да не може трајати више од годину дана. Стога не постоји погрешна примена материјалног права на коју се указује наводима ревидента. Штавише, мере заштите од насиља у породици могу се продужавати све док не престану разлози због којих је мера одређена, како то предвиђа члан 199. Породичног закона, с тим да у смислу одредбе члана 200. могу престати и пре истека предвиђеног времена трајања.

Врховни суд је ценио и остале ревизијске наводе туженог и нашао да нису од утицаја на правилност одлуке другостепеног суда.

У складу са изнетим одлучено је као у изреци, применом одредбе члана 414. став 1. ЗПП, у вези одредбе члана 202. Породичног закона.

Председник већа - судија
Татјана Миљуш,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић